

På jakt etter nye støvler.

En høyst personlig VTR test

I de siste 3-4 årene har jeg vært skikkelig lei av mine Prexport støvler, og har av og til kikket meg om etter nye. Så også i år, selv om MC-budsjettet for lengst er overskredet med vinterens Ducati modifikasjoner. Ducatien har nemlig fått knappestart (gikta krever sitt), og slikt koster penger.

Men nok om det, min støvlejakt brakte meg 8.mai til RH Motorsenter på Moane. Der fikk jeg presentert ulike AlpineStars og Shoei støvler. Men det viste seg at de skulle få besøk av en lastebil full av Honda demositykler neste dag, og selgeren lurte fælt på om jeg ikke ville ha en prøvetur? Jeg dro på det, og prøvde å gjøre meg kostbar, men til ingen nytte. Så forlangte jeg en tur med VTR1000SP1, siden jeg regnet med at dem fantes det ingen igjen av. Det viste seg at de faktisk hadde en til salgs, men den var ikke til låns. Men jeg kunne vel kanskje ta til takke med den "vanlige" VTR1000? Vel, tja, tjo, siden du spør...

Dagen etter møtte jeg så opp igjen, 10 minutter før avtalt tid. Jeg skrev under på en standard utlånskontrakt, og var klar til å ta sykkelen og stikke en tur ned Skollenborghellingene, ut til Stil-Tre og opp igjen. Dette skulle

akkurat gå på de tilmålte 20 minutter.

Så fikk jeg den ideen at jeg skulle lese det jeg akkurat hadde skrevet under på.

Punkt 5; prøvekjøringen skal foregå sammen med ledsager.

HVA? Skal noen sitte på når jeg tester? Nei, så ille var det ikke. Men alle skulle kjøre sammen, ingen tur ned favorittveien, nei. Men vi får ta det som det er, det er jo tross alt gratis. Man kan vel ikke vente seg all verden.

Så var det ut for å finne sykkelen.

Der sto den, gul og fin og smilte mot meg, sammen med sine søsken med navn som VFR, CBR, NT, XR, ST, F6C osv. Custom, Sport, Sporttouring, Touring. De fleste varianter var representert.

Gruppenlederens kastet seg på en VFR med toppboks, og så la vi i veg i en lang rekke. Vi tøffet opp til Kolsjø/Øksne krysset i bedagelig tempo, og snudde. Dette ga da ikke noe inntrykk av hva en V-twin sportssyssel er god for? Jeg hadde ligget langt fram i rekka oppover, men vinket nå de andre ut på veien foran meg. Det var en annen på en

VFR som ikke ville forbi, han skjønte nok tegninga...

Jeg ventet til de andre var ute av syne, og reiste ut på veien. Tempoet ble mer tilpasset sykkelens evner, om ikke helt fartsgrensene. VFRen lå bak. Da tok jeg inn på første og beste busslomme. Frambremsen var litt dårlig justert, jeg måtte nok ha hendelen et par hakk lengre fra styret... Men jammen snudde VFR kjøreren og lurte på hvor det ble av meg. Hva var dette? En kontrollfant fra Kellox? Jeg forklarte at bremsene klemte meg over fingrene, så de måtte justeres. Han bare nikket, men var nok ikke ansatt hos Kellox, viste det seg. Så bar det ut på veien. Innen vi var tilbake på Moane, lå vi atter pent i rekka av prøvekjørere.

VTren fungerte bra, det lille jeg fikk prøvd. Nesten for bra. Det blir fort hastigheter i nærheten av fengsel-land. Motoren drar bra fra et stykke under 3 tusen og opp mot 10. Jevnt, fint V-twin drag. Enda er det mange som mener den går for dårlig? Men for meg som er vant til en rå, eldre italiensk V-twin, går det bra nok. Men det blir kanskje litt for "tamt" på andre måter, alt fungerer jo så fint! For det første startet den ved første trykk på knappen, men det virket ikke som om noen syntes det var noe å skryte av. Man sitter behagelig, styret er så nær at man ikke må strekke seg, motoren høres nesten ikke. Dessuten hadde den noen rare lys som stakk ut på sidene,

de blinket gult av og til. Dette er jo noe jeg ikke er vant til, så jeg tror de blinket det meste av turen.

Chassiset er snilt og høflig, sykkelens fant i alle fall ikke på noe uventet. Nå ble den da heller ikke provosert. Men jeg ville ha foretrukket en noe kvikkere styring.

Etter at jeg kom inn igjen og fikk takket RHMs Asbjørn Andersen for turen, ble jeg stående å prate litt med Asbjørn og de andre som var ute i prøvekjøringsørend. Flere hadde testet VTR, men de mente det dro for dårlig. Det var jo bare 110 hester? Vel, vel. Jeg synes det går bra med 70 også, jeg.

Men en ting må jeg si; bremsene imponerte meg faktisk ikke. Ikke at de var dårlige, men jeg hadde egentlig trodd de skulle vært mye bedre enn mine egne. Det var de faktisk ikke, det lille jeg fikk prøvd dem. Man i de hastighetene denne sykkelens er kapabel for, er de kanskje det. Det vet jeg ikke.

Alt i alt en morsom kveld, med en dessverre alt for kort prøvetur. Dette er en sykkel jeg har smugtittet på de siste par årene, og stadig snakket pent om. Det kommer jeg til å fortsette med. Men for min del vakte den ikke noen akutte "må ha nå" følelser. Til det er den for "snill".

Anders